

успѣли, что-то не имъ падаше никакси вече на умъ че щѣтъ да плащатъ пакъ харачъ.

Въ прочемъ имали бы твърдѣ много да пишемъ, ако бы всички-тѣ боеве сѣ подробно описвали; и затова щемъ отъ тѣхъ само на кѣсо нѣколко още да споменемъ. Въ сѣщъ-тѣ годи-нѣ разбихъ тѣи Ибраимъ пашѣ съ 45,000 души; въ год. 1807. въ мѣсяцъ Юній въ една кървава битка Видинскій-тѣ пашѣ съ 40,000 души.

Въ год. 1809. породи ся пакъ на ново не-пріятелство-то; Турцы-тѣ отъ начало като успѣ-хѣ нѣколко пѣты добрѣ, принудихъ Сърбы-тѣ, кои-то бѣхъ почнали да дѣйствуютъ за да осво-бодѣтъ и Босна, да престанѣтъ отъ това на-мѣрение. Нѣ злостастны-тѣ случки на Турцы-тѣ въ бой-тѣ противъ Русы-тѣ, зарадвахъ повто-рително Сърбы-тѣ, и чрезъ юначны-тѣ Кара-Георгиевы нападенія испѣдихъ неприятели-тѣ отъ область-тѣ ся.

Куршидъ паша дойде повторително (1810. год.) съ 40,000 войнство въ Сърбиѣ и запусти гдѣ-то примина страшно земѣ-тѣ, нѣ Кара-Ге-оргій замогнатъ съ една руска помощь отъ 3000 войницы, побѣди го конечно на 5. Октом-врій при Лозницѣ. Баня, Гургусовець и Кладово привзѣти отъ Русы-тѣ, дадохъ ся такожде на Сърби-тѣ; чрезъ кои-то сега имъ ся разшири область-та много по-вече, нежели по-преди; и Куршидъ паша направи уговоръ, спорѣдъ кой-то ни една отъ двѣ-тѣ страны нема власть вече да приминува презъ Дринѣ рѣкѣ.

1809. год. нагърнѣ Кара Георгій презъ Сърб-ска-тѣ границѣ и повлече къдѣ Чернѣ горѣ и на пѣтъ-тѣ като уничтожи всичко что му излезе